

Høringsuttalelse sak: 14/2354

Forslag til endringer i byggeteknisk forskrift

Ergoterapeutene i fylkesavdelingen for Akershus ønsker å komme med følgende innspill:

Hvem blir dette enklere og rimeligere for? De som skal bygge eller de som skal bo der i fremtiden?

Allerede nå vet vi at kun 5 – 7 % (Norge universelt utformet innen 2025) av bygningsmassen er tilgjengelig for mennesker med nedsatt funksjonsevne og behovet for en bygningsmasse som kan imøtekomme morgendagens behov er skrikende.

Vi mener at dersom riktig type kompetanse/fagpersoner trekkes tidlig inn i planleggingen har samfunnet mye å tjene. Til nå er det NAV, Husbanken og bruker selv som må ta regningen for å tilrettelegge boligene i ettertid mht. funksjonalitet.

Derfor ser vi med skrekk og gru på å gå tilbake på det som endelig er kommet inn i TEK 10. Konsekvensene av de foreslåtte endringene blir at flere ikke kan bo hjemme så lenge som ønskelig, samt at de vil bli avhengig av mer hjelp tidligere, enn om boligene er funksjonelle/tilrettelagt/tilgjengelig.

Erfaringsmessig er tegning og virkelighet to forskjellige verdener. Noe som i stor grad dreier seg om hvordan rommene møbleres. På tegningene er det få/kun nødvendige møbler, mens man i realiteten møblerer rommene med flere og større møbler enn det som er angitt på tegningene. Dermed kan arealet som på papiret ser «stort» nok ut, allerede være for lite.

Vi ser med bekymring at byggebransjen fraskriver seg samfunnsansvaret ved å bygge mindre tilgjengelige og funksjonelle boliger til et samfunn som trenger flere.

Vi oppfordrer derfor til at kompetansen samfunnet etter hvert har tilegnet seg om universell utforming blir brukt. Universell utforming er ikke bare for mennesker med funksjonsnedsettelse, men det fungerer for alle.

Spesielt tenker vi på alle nybygg, der eldre og funksjonshemmede kjøper leiligheter som de tror er universelt utformet eller universelt tilgjengelige, men som likevel krever stor innsats fra kommuneergoterapeutene for at kjøperne skal kunne fungere i boligene.

Slik koster. Dårlig planlegging av boliger gjør at kommunene bruker tid og lønnsmidler på tilrettelegging ut i fra brukernes behov. Det koster penger til hjelpemidler og tid/lønnsmidler for nødvendig hjelp fra NAV Hjelpemiddelsentralen, og ikke minst koster dette tid, penger og mye frustrasjon for de uheldige kjøpere.

Gjengangerproblemene i nye bygg er: Tunge dører, nivåforskjeller både inne og ute, med bratte skråplan eller trapper i inngangspartier. Nivåforskjeller med bratte ramper fra garasje til

trapp/heisrom, nivåforskjeller mellom stuer og terrasser, og ikke minst trange bad der man ikke kommer inn og får lukket døra etter seg hvis man sitter i rullestol. «Kassettbad» gir utfordringer ettersom det ikke kan skrus inn håndtak i veggene, settes Gripostang mellom tak og gulv og heller ikke settes forhøyer på WC.

Vi håper at man i stedet for å lempe på kravene, stiller høyere krav til at boligene skal være funksjonelle over tid og at de skal være tilgjengelige uavhengig av om man har en funksjonsnedsettelse eller ikke. Veldig mange boligeiere har et ønske om å kunne bo i boligen lengst mulig, noe samfunnet også ønsker. Da må man også legge til rette for at det skal være mulig å bo i egen bolig uavhengig av funksjonsnivå.

Hilsen

Ergoterapeutene i Akershus
Anne-Kristin Finne
Fylkesleder